คำนำ

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 01026208 ELECTRICAL INSTRUMENTS AND MEASURE-MENTS โดยมีจุดประสงค์เพื่อการศึกษาหลักการทำงาน ข้อได้เปรียบ และข้อจำกัดของอุปกรณ์วัดระดับที่ ใช้ในอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ เนื้อหาของรายงานฉบับนี้ จะเริ่มต้นด้วยการอธิบายหลักการ และนิยาม ศัพท์เบื้องต้น แล้วลงรายละเอียดเกี่ยวกับหลักการทำงานของอุปกรณ์วัดระดับในอุตสาหกรรมที่นิยมใช้ 7 ชนิด ได้แก่ อุปกรณ์วัดระดับแบบลอย อุปกรณ์วัดระดับทางแสง สวิตช์ระดับแบบสภาพความนำ สวิตช์ระดับ แบบสั่น อุปกรณ์วัดระดับแบบความจุไฟฟ้า อุปกรณ์วัดระดับระดับแบบใช้คลื่นเหนือเสียง (อัลตราโซนิค) และอุปกรณ์วัดระดับแบบเรดาร์

รายงานฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณหลายท่าน กลุ่มผู้จัดทำ ต้องขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรุธ จิรสุวรรณกุล ผู้ให้ความรู้และแนวทางการศึกษา และขอ ขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สจล. ที่ให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด กลุ่มผู้จัดทำหวัง ว่ารายงานฉบับนี้จะให้ความรู้ แนวทางเกี่ยวกับการวัดระดับในอุตสาหกรรม ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจทุกๆ ท่านบ้างไม่มากก็น้อย

นายปรัตถ์ คงไทย
นายคณพศ ไชยมณีกร (บรรณาธิการ)
นายญาณัณธร เชิดชูไทย
นายธนกฤต กิตติบรรพชา
นางสาวนันท์นภัส แดงเรื่อง
นายนิธิศ อรัญวาส
นายริมทวีป กู่สุดใจ

สารบัญ

1	บทน้ำ			3
2	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวัดระดับ และเครื่องวัดระดับ			4
	2.1	ระบบวัด	าถัง	4
	2.2	การคำน	เวณมวลและ ปริมาตรจากระดับ	4
	2.3	ประเภท	ของเครื่องวัดระดับ	4
	2.4	การเลือกใช้เครื่องวัดระดับ		4
3	หลักการทำงานของเครื่องวัดระดับ และการประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรม			5
	3.1	อุปกรณ์	วัดระดับแบบลอย (Float Level Device)	5
		3.1.1	หลักการทำงาน	5
		3.1.2	รูปแบบของอุปกรณ์วัดระดับแบบลอย	5
		3.1.3	ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด	6
	3.2	อุปกรณ์	วัดระดับทางแสง (Optical Level Devices)	6
		3.2.1	หลักการทำงาน	7
		3.2.2	ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด	7
	3.3	สวิตช์ระ	ดับแบบสภาพความน้ำ (Conductivity-type Level Switch)	8
		3.3.1	หลักการทำงาน	8
		3.3.2	ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด	8
	3.4	สวิตช์ระดับแบบสั่นสะเทือน (Vibrating Level Switch)		9
		3.4.1	หลักการทำงาน	9
		3.4.2	ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด	9
	3.5	ความจุ		10
	3.6		วัดระดับระดับอัลตราโซนิค (Ultrasonic Level Detectors)	10
		3.6.1	หลักการทำงาน	10
		3.6.2	ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด	10
	3.7	อุปกรณ์	วัดระดับแบบเรดาร์	11
		3.7.1	หลักการทำงาน	11
		3.7.2	ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด	12
4	บรรณ	านกรม		12

1 บทน้ำ

การวัดระดับ (Level Measurement) คือการระบุตำแหน่งของพื้นผิวภายในถัง เครื่องปฏิกรณ์ หรือภา ชนะอื่นๆ โดยวัดระยะห่างแนวตั้ง (Vertical Distance) ระหว่างจุดอ้างอิงซึ่งโดยปกติคือฐานของภาชนะ กับพื้นผิว ของของเหลว ของแข็ง หรือส่วนต่อประสานของของเหลวสองชนิด

การวัดระดับมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก เพราะการทราบระดับของวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์ ในกระบวนการผลิตต่างๆ ทำให้สามารถจัดการระบบการผลิตได้อย่างมีแม่นยำ มีประสิทธิภาพ ช่วยเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันขององค์การ และที่สำคัญคือช่วยให้กระบวนการผลิตมีความปลอดภัย ซึ่งปัจจัย สำคัญทำให้ผู้ผลิต ได้รับไว้วางใจจากกลุ่มลูกค้า ผู้ลงทุน และประชาชนโดยรอบสถานที่ผลิต โดยความ สำคัญของการวัดระดับต่ออุตสาหกรรมในมิติต่างๆ พอจะสรุปได้ดังนี้

- 1) **ประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต** การทราบปริมาณที่แน่นอนจากการวัดระดับที่แม่นยำ ช่วย เพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ผู้ผลิตสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อและบำรุงรักษาถังเก็บที่ไม่จำเป็น
- 2) ความปลอดภัย การวัดระดับมีบทบาทอย่างมากในการรักษาความปลอดภัยในอุตสาหกรรม ความ ล้มเหลวในระบบวัดระดับ จนทำให้เกิดการบรรจุเกินจนล้น อาจนำไปสู่หายนะ ทำให้สารอันตราย เกิดการรั่วไหล สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมโดยรอบอย่างมหาศาลได้
- 3) มูลค่าของสินค้า บ่อยครั้งมูลค่าของสินค้าที่เป็นของเหลว หรือของแข็งในถังเก็บ ขึ้นอยู่กับน้ำหนัก หรือปริมาตรของสินค้า ซึ่งคำนวณได้จากระดับของสินค้านั้นๆ ความคลาดเคลื่อนในการวัดระดับเพียง 1/8 นิ้ว (≈ 3 มิลลิเมตร) จึงอาจส่งผลต่อมูลค่าของสินค้าได้อย่างมหาศาล โดยปกติเครื่องวัดที่ใช้วัด ระดับในการซื้อขาย โอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าตามกฎหมายจะมีความคลาดเคลื่อนในการวัดระดับน้อยกว่า 1/16 นิ้ว (≈ 1 มิลลิเมตร) และได้รับการ อนุมัติจากหน่วยงานทางมาตรวิทยา

- 2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวัดระดับ และเครื่องวัดระดับ
- 2.1 ระบบวัดถัง
- 2.2 การคำนวณมวลและปริมาตรจากระดับ
- 2.3 ประเภทของเครื่องวัดระดับ
- 2.4 การเลือกใช้เครื่องวัดระดับ

3 หลักการทำงานของเครื่องวัดระดับ และการประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรม

3.1 อุปกรณ์วัดระดับแบบลอย (Float Level Device)

3.1.1 หลักการทำงาน

อุปกรณ์วัดระดับแบบลอย เป็นเครื่องวัดระดับที่มีหลักการทำงานง่ายที่สุดแบบหนึ่ง โดยเครื่องวัดระดับแบบ ลอยอย่างง่าย จะประกอบด้วยลูกลอยที่เป็นวัสดุลอยน้ำทรงกลม (Spherical) ทรงกระบอก (Cylindrical) หรือเป็นทรงรีคล้ายแคปซูลยา (Oblong) ที่ถูกติดอยู่กับก้านกลไก เมื่อนำวัสดุลอยน้ำนี้ไปลอยน้ำ การ เคลื่อนที่ของก้านกลไกจะเป็นไปโดยสอดคล้องกับระดับน้ำ และสามารถเป็นตัวบอกระดับบนแผ่นเกจ (Guage Board) หรือกระตุ้นสวิตช์สำหรับส่งสัญญาณ หรือใช้ควบคุมการปิด-เปิดของเครื่องสูบน้ำ (Pump) ให้ทำงานได้โดยลัตโนมัติได้

3.1.2 รูปแบบของอุปกรณ์วัดระดับแบบลอย

หลักการของเครื่องวัดระดับแบบลอย อาจนำไปสร้างเป็นเครื่องวัดในอุตสาหกรรมได้หลากหลายรูปแบบ โดยแต่ละรูปแบบก็จะเหมาะกับสภาพแวดล้อม และการใช้งานที่ต่างกันไป รูปแบบหลักๆ ของเครื่องวัด ระดับแบบลอยสรุปได้ดังนี้

1) สวิตช์ลอยแบบเชื่อมต่อด้วยแม่เหล็ก (Magnetic Coupled Float Switch) สวิตช์ลอยชนิดนี้ใช้ การเชื่อมต่อทางแม่เหล็ก (Magnetic Coupling) ข้ามท่อปิดเพื่อแยกระหว่างของเหลวในกระบวนการ และอุปกรณ์สวิตช์ของเครื่องวัด โดยมีโครงสร้างภายในแสดงได้ดังภาพที่ (*) เมื่อระดับของเหลวเพิ่มขึ้น ระดับของลูกลอยก็จะเพิ่มสูงขึ้น ปลายอีกด้านของก้านกลไกที่ติดอยู่กับลูกลอยซึ่งเป็นปลอกที่ทำมา จากวัสดุที่แม่เหล็กดูดติด (Attraction Sleeve) จะถูกดันขึ้นจนเข้าใกล้แม่เหล็กที่อยู่อีกด้านของท่อ ทำให้แม่เหล็กนี้สามารถดูดติดวัสดุดังกล่าวได้ สวิตช์ปรอท (Mercury Switch) ที่อยู่อีกด้านของ แขนแกว่งจะเอียงไปอีกด้านหนึ่งจนเกิดเปลี่ยนสถานะทางไฟฟ้า ในกรณีที่ต้องติดสวิตช์ลอยที่ผนัง บ่อหรือถังเก็บ สวิตช์ลอยแบบเชื่อมต่อด้วยแม่เหล็กสามารถออกแบบได้อีกรูปแบบหนึ่งดังภาพที่ (*) โดยเมื่อระดับของเหลวเพิ่มสูงขึ้น แม่เหล็กพลิกกลับลงมากระตุ้นสวิตช์ให้เกิดการเปลี่ยนสถานะไป

นอกจากนี้ยังอาจใช้หรีดสวิตช์ (Reed Switch) ที่เป็นหน้าสัมผัสขนาดเล็กบรรจุอยู่ในหลอดแก้ว ช่วยลดขนาดและจำนวนส่วนเคลื่อนที่ ดังภาพที่ (*) และ (*)

- 2) **ลูกลอยและท่อน้ำ (Float and Guide Tube)** สวิตช์ลอยรูปแบบนี้ประกอบด้วยลูกลอยทรงกลม ซึ่งถูกร้อยผ่านท่อน้ำที่ไม่ติดแม่เหล็ก แม่เหล็กรูปวงแหวนจะถูกฝังอยู่ในลูกลอย และหรีดสวิตช์จะถูก ผนึกอยู่ในท่อนำดังภาพที่ (*) ในจุดที่ต้องการ เมื่อระดับของเหลวเพิ่มขึ้น ลูกลอยที่มีแม่เหล็กอยู่ภายใน จะลอยขึ้นตามท่อนำ โดยเมื่อลอยขึ้นถึงตำแหน่งที่ฝังหรีดสวิตช์ไว้ หรีดสวิตช์ก็จะเปลี่ยนสถานะไป
- 3) สวิตช์เอียง (Tilt Switch) สวิตช์เอียงเป็นลูกลอยพลาสติกที่ภายในมีสวิตช์ปรอทบรรจุอยู่ และ ถูกแขวนอย่างอิสระโดยสายเคเบิล ที่ระดับที่ต้องการ (ภาพที่ *) เมื่อระดับของเหลวเพิ่มขึ้นจนถึง ระดับลูกลอย ลูกลอยจะเอียง และสวิตช์ปรอทจะเปลี่ยนสถานะ สวิตช์ลอยลักษณะนี้จะใช้ได้กับ การใช้งานภายใต้อุณหภูมิห้องและความดันบรรยากาศเท่านั้น

3.1.3 ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด

เครื่องวัดระดับแบบลอยมีหลักการทำงานที่ง่าย มีโครงสร้างไม่ซับซ้อนและส่วนประกอบไม่มาก ทำให้ สามารถบำรุงรักษา ซ่อมแซมได้ง่าย และเชื่อถือได้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้เครื่องวัดระดับแบบลอยบาง รูปแบบยังสามารถทำงานภายใต้อุณหภูมิและความดันที่สูง อย่างไรก็ตาม เครื่องวัดระดับแบบลอยเป็น อุปกรณ์เฉื่อยงาน (Passive) ที่ไม่มีระบบตรวจสอบตนเอง จึงมีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบอยู่เสมอ และเนื่องจากมีการสัมผัสกับของเหลวที่จะวัดโดยตรง ของเหลวที่หนืดอาจทำให้กลไกของลูกลอยเกิดติดขัดได้

3.2 อุปกรณ์วัดระดับทางแสง (Optical Level Devices)

อุปกรณ์วัดระดับทางแสงแบ่งตามหลักการทำงานได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่การสะท้อน (Reflection), การส่ง ผ่าน (Transmission) และการหักเห (Refraction) โดยแต่ละรูปแบบก็จะมีข้อได้เปรียบและข้อจำกัดในการใช้ งานที่แตกต่างกัน ในรายงานฉบับนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของอุปกรณ์วัดระดับทางแสงที่ใช้หลักการสะท้อน และ การหักเหเท่านั้น เนื่องจากอุปกรณ์วัด ระดับทางแสงที่ใช้หลักการการส่งผ่าน มักใช้ตรวจจับความ หนาของชั้นตะกอนของแข็งภายในของเหลว ซึ่งเกินขอบเขตของหัวข้อ รายงานฉบับนี้

3.2.1 หลักการทำงาน

อุปกรณ์วัดระดับทางแสงแบบสะท้อนประกอบด้วยแหล่งกำเนิดแสง และเซนเซอร์ตรวจจับที่เป็นทรานซิสเตอร์ ที่ไวต่อแสงหรือโฟโตทรานซิสเตอร์ (Phototransistor) บรรจุอยู่ในตัวถังเดียวกันดังภาพที่ (*) ลำแสงจาก แหล่งกำเนิดแสงจะฉายไปยังของเหลว ที่ทำการ วัด และ เมื่อ ระดับของของเหลว เพิ่มขึ้น จนถึงระดับ หนึ่ง ลำแสงจะสะท้อนกลับไปยังเซนเซอร์รับแสง ทำให้โฟโตทรานซิสเตอร์นำกระแส ส่วนอุปกรณ์วัดระดับทาง แสงประกอบด้วยแหล่งกำเนิดแสง และเซนเซอร์ตรวจจับ บรรจุอยู่ในตัวถังเดียวกันเช่นเดียวกับอุปกรณ์วัด ระดับทางแสงแบบสะท้อน แต่สิ่งที่ต่างออกไปคือที่ปลายของหัววัดระดับจะถูกตัดเฉียง เป็นมุม 45° ดังภาพที่ (*) เมื่อเครื่องวัดถูกล้อมรอบด้วยอากาศ ลำแสงส่วนใหญ่จะสะท้อนกลับหมดภายในปริซึม ไปยังเซนเซอร์ รับแสง ทำให้โฟโตทรานซิสเตอร์นำกระแส เมื่อ ระดับของของเหลวที่ทำการ วัด เพิ่มสูงขึ้น จนท่วมปริซึม แสงจากแหล่งกำเนิดแสงที่ตกกระทบปริซึมจะเกิดการหักเหเข้าสู่ของเหลวที่ทำการ วัด เนื่องจากดัชนีหักเห (Index of Refraction) ของของเหลวส่วนใหญ่จะมากกว่าอากาศ ทำให้โฟโตทรานซิสเตอร์หยุดนำกระแส

3.2.2 ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด

อุปกรณ์วัดระดับทางแสงทั้งสองชนิดที่กล่าวมาก็มีข้อได้เปรียบและข้อจำกัดที่แตกต่างกันไป อุปกรณ์วัด ระดับทางแสงแบบสะท้อนมีข้อได้เปรียบสำคัญคือ ไม่มีการสัมผัสกับของเหลวที่ทำการวัด จึงสามารถใช้กับ ของเหลวที่กัดกร่อน เหนียวเหนอะหนะ และเคลือบติดได้ แต่ก็มีข้อเสียตรงที่ของเหลวที่ทำการวัดต้องทึบแสง พอสมควร และต้องไม่มีใอ หรือความปั่นป่วนเหนือของเหลวที่ทำการวัด เพราะจะทำให้การวัดคลาดเคลื่อน ส่วนอุปกรณ์วัดระดับทางแสงแบบหักเหมีข้อดีสำคัญคือมีน้ำหนักเบา ขนาดเล็ก และสามารถตรวจจับของเหลว ปริมาณน้อยๆ ได้ แต่เนื่องจากหัววัดสัมผัสกับของเหลวโดยตรง จึงไม่สามารถใช้กับของเหลวที่กัดกร่อน เกาะติด หรือเคลือบติดได้ นอกจากนี้ยังอาจได้ผลบวกลวง (False Positive) หากมีหยดของของเหลวติด อยู่ที่ปลายหัววัด

3.3 สวิตช์ระดับแบบสภาพความน้ำ (Conductivity-type Level Switch)

3.3.1 หลักการทำงาน

สภาพความนำ (Conductivity- σ) เป็นคุณสมบัติของวัสดุ ซึ่งถูกนิยามให้เป็นความนำ (Conductance-G) หรือส่วนกลับของความต้านทาน (Resistance-R) ของวัสดุหนึ่ง ที่มีพื้นที่หน้าตัด $1\,\mathrm{cm}^2$ และยาว $1\,\mathrm{cm}$ (หน่วยของสภาพความนำคือ $\mathrm{mS\cdot cm}^{-1}$) สำหรับของเหลวหรือสารละลาย (Solution) สภาพความนำ เป็นฟังก์ชันของจำนวนไอออนที่มีประจุที่อยู่ในของเหลวนั้นๆ ซึ่งโดยปกติแล้วจะมีมากกว่าในอากาศ ดังนั้น ถ้าวงจรไฟฟ้าถูกปิดโดยสารรอบๆ ปลายหัววัดหนึ่ง กระแสที่ไหลผ่านเมื่อหัววัดนี้ถูกจุ่มลงในสารละลาย จะมากกว่ากระแสที่ไหลเมื่อหัววัดนี้ถูกล้อมรอบด้วยอากาศ อาศัยหลักการนี้ สวิตช์สภาพความนำจึงสามารถ แยกระหว่างอากาศและสารละลาย หรือระหว่างสารละลาย ที่นำไฟฟ้า และสารละลาย ที่ไม่นำไฟฟ้าได้

พิจารณาสวิตช์สภาพความนำดังภาพที่ (*) เมื่อรอยต่อระหว่างของเหลวและอากาศเพิ่มขึ้นสูงถึงระดับ หัววัด ของเหลวจะปิดวงจรทำให้กระแสไหลจากหัววัดหนึ่ง ไปยังอีกหัววัดหนึ่งได้ โดยกระแสนี้จะถูก กำหนดให้มีค่าน้อยๆ อยู่ในระดับไมโครแอมป์ เพื่อป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าดูดและการเกิดประกายไฟ และความไวของสวิตช์นี้จะถูกปรับให้เข้ากับสภาพความนำของของเหลวที่ทำการวัด หัววัดทั้งสองอาจมีความ ยาวไม่เท่ากันดังภาพที่ (*) หรืออาจมีการหน่วงเวลา 0 ถึง 20 วินาที เพื่อให้มีช่วงไร้การตอบสนอง (Dead zone) หรือช่วงสมดุล (Neutral zone) ซึ่งช่วยเพิ่มความเสถียรในกรณีที่มีการกวน หรือการกระฉอกภายในถึง

3.3.2 ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด

สวิตช์สภาพความน้ำมีโครงสร้างและหลักการทำงานที่ไม่ซับซ้อน ไม่มีส่วนเคลื่อนที่ที่สัมผัสกับของเหลว และสามารถนำไปใช้กับของแข็งที่ชื้นส่วนใหญ่ได้ ในด้านข้อจำกัด สวิตช์สภาพนำสามารถใช้ได้กับของเหลว ที่นำไฟฟ้า ไม่กัดกร่อน และไม่เคลือบติดหัววัดเท่านั้น

3.4 สวิตช์ระดับแบบสั่นสะเทือน (Vibrating Level Switch)

3.4.1 หลักการทำงาน

สวิตช์ระดับแบบสั่นสะเทือนประกอบด้วยแหล่งกำเนิดความถี่เปียโซอิเล็กตริก (Piezoelectric Oscillator) ต่อกับหัววัด ที่มีลักษณะ เป็นแผ่นคล้ายใบมีด และ ตัวตรวจ จับสัญญาณ ดังภาพที่ (*) โดยสัญญาณป้อน กลับที่ได้รับจากตัวตรวจ จับจะถูกขยาย และ นำไปขับผลึกเปียโซอิเล็กตริกที่ใช้กำเนิดสัญญาณอีกครั้ง ในสภาวะ ปกติ หัววัด ระดับนี้จะ สั่นสะเทือนด้วยความถี่ธรรมชาติหนึ่ง แต่ เมื่อ ระดับของวัสดุ (ของเหลว หรือของแข็งที่ทำการวัด) เพิ่มขึ้นจนสัมผัสกับหัววัด การสั่นของหัววัดจะถูกหน่วง (Damped) ทำให้ขนาด และ ความถี่ของการสั่นสะเทือนลดลง ตัวตรวจจับจึงสั่งการให้รีเลย์ ทำการเปลี่ยนสถานะ ไป

3.4.2 ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด

การวัดของสวิตซ์ระดับแบบสั่นสะเทือนแทบไม่ได้รับผลกระทบจากการไหล (Flow), ความปั่นป่วน (Turbulence), ฟอง (Foam), การสั่น (Vibration) การเคลือบ (Coating) และการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะ ของวัสดุ ทำให้เป็นเทคโนโลยีการวัดระดับที่เชื่อถือได้ และสามารถใช้กับวัสดุได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น ของเหลวชนิดต่างๆ, ผงพลาสติค, นมผง, น้ำตาล, ข้าว, ธัญพืช, ฯลฯ นอกจากนี้ยังไม่ต้องการการปรับเทียบ (Calibration) และมีความสามารถตรวจสอบการทำงานของตนเอง อุปกรณ์สมัยใหม่ที่ใช้ในอุตสาหกรรม สามารถตรวสอบและรายงานสถานะ และความผิดปกติต่างๆ ทั้งทางไฟฟ้าและทางกลได้อย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม สวิตซ์ระดับแบบสั่นสะเทือนไม่สามารถใช้กับวัสดุที่มีความหนืดมากๆ เนื่องจากวัสดุอาจจับ ตัวระหว่างหัววัดทั้งสอง ทำให้เกิดความผิดพลาดได้หากไม่ได้รับการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

3.5 ความจุ

3.6 อุปกรณ์วัดระดับระดับอัลตราโซนิค (Ultrasonic Level Detectors)

หลักการการวัดระดับด้วยคลื่นเหนือเสียงหรืออัลตราโซนิกที่มีความถี่ระหว่าง 10 - 70 kHz สามารถนำ มาสร้างเป็นเครื่องมือวัดระดับทั้งแบบจุด และแบบต่อเนื่องได้หลากหลายรูปแบบ โดยในรายงานฉบับ นี้จะอธิบายแต่เพียงรูปแบบที่สำคัญเท่านั้น

3.6.1 หลักการทำงาน

เครื่องวัดระดับอัลตราโซนิกแบบจุดสามารถแยกได้เป็นสองประเภทใหญ่ๆ คือแบบหน่วงการสั่นสะเทือน (Damped Vibration Type) และแบบดูดกลืน (Absorption Type) โดยแบบหน่วงการสั่นสะเทือน (รูปที่ *) มีจะหลักการคล้ายกับสวิตช์ระดับแบบสั่นสะเทือน กล่าวคือหัววัดจะสั่นสะเทือนด้วยความถี่ธรรมชาติหนึ่ง เมื่อระดับของเหลวเพิ่มขึ้นจนถึงหัววัด ความถี่การสั่นสะเทือนจะถูกหน่วง ทำให้สถานะทางไฟฟ้าของ สวิตช์เปลี่ยนไป ส่วนแบบดูดกลืนจะประกอบด้วยตัวส่ง (Transmitter) และตัวรับ (Reciever) จะส่งพัลส์ ของคลื่นอัลตราโซนิกไปยังตัวรับผ่านของเหลวที่ต้องการวัด ที่ติดตั้งในรูปแบบต่างๆ (รูปที่ *) เมื่อระดับ ของเหลวเพิ่มขึ้นจนท่วมหัววัด พัลส์คลื่นอัลตราโซนิกจะถูกดูดกลืน ทำให้ตัวรับตรวจจับคลื่นได้น้อยลง ส่วนเครื่องวัดระดับอัลตราโซนิกแบบต่อเนื่อง วัดเวลาที่คลื่นอัลตราโซนิกใช้ในการเดินทางจากตัวส่งที่เป็น ลำโพงแบบอัลตราโซนิก (Ultrasonic Speaker) ไปยังพื้นผิวของวัสดุที่ถูกวัด และสะท้อนกลับมายังตัวรับ จานโลหะที่กำทอนทั้งทางไฟฟ้าและทางกล เครื่องวัดชนิดนี้สามารถติดตั้งได้หลายรูปแบบดังภาพที่ * ซึ่ง เวลาสะท้อนคลื่นอัลตราโซนิกนำปกำนวณโดยพิจารณาความสูงที่ติดตั้งเครื่องวัดเสียก่อน จึงจะทราบระดัปได้ และ B เวลาสะท้อนต้องถูกนำไปคำนวณโดยพิจารณาความสูงที่ติดตั้งเครื่องวัดเสียก่อน จึงจะทราบระดัปได้

3.6.2 ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด

อุปกรณ์วัดระดับระดับอัลตราโซนิคแบบจุดไม่มีส่วนเคลื่อนที่ สามารถออกแบบให้ทำการวัดโดยไม่สัมผัสได้ และบางชนิดสามารถทำการวัดได้โดยไม่ต้องเจาะทะลุถ้ง ทำให้สามารถวัดระดับของเหลวทีเคลือบติด และเหนียวหนึดได้ นอกจากนี้ความแม่นยำของการวัด จะไม่ขึ้นกับคุณสมบัติต่างๆ ของของเหลวหรือวัสดุ ที่ทำการวัดเช่นส่วนประกอบ ความหนาแน่น สภาพความนำไฟฟ้า และค่าคงตัวไดอิเล็กตริก สำหรับอุปกรณ์ วัดระดับระดับอัลตราโซนิคแบบต่อเนื่อง การมีตัวชดเชยทางอุณหภูมิ (Temperature Comprensator) และระบบปรับเทียบด้วยตนเอง (Automated Self-calibrator) เป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากความเร็วของคลื่น อัลตราโซนิกจะขึ้นกับอุณหภูมิ นอกจากนี้ปัจจัยต่างๆ ที่ลดทอนคลื่นสัญญาณสะท้อนกลับ เช่น ความสูงของถัง ไอน้ำ และฝุ่นที่อยู่เหนือพื้นผิว รวมทั้งคุณสมบัติการสะท้อน และความหนาแน่นของพื้นผิวของวัสดุที่ทำการวัด ก็ส่งผลต่อความแม่นยำของการวัด เช่น กัน

3.7 อุปกรณ์วัดระดับแบบเรดาร์

อุปกรณ์วัดระดับแบบเรดาร์ใช้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ซึ่งโดยปกติคือคลื่นไมโครเวฟในย่าน K และ \times (\approx 6 ถึง $28\,\mathrm{GHz}$) เพื่อทำการวัดระดับของเหลวอย่างต่อเนื่อง อุปกรณ์วัดระดับแบบเรดาร์สามารถแบ่งได้เป็นสอง ประเภทหลักๆ คือ อุปกรณ์วัดระดับเรดาร์แบบไม่สัมผัส (Non-Contacting Radar Level Transmittor) และ เครื่องวัดระดับเรดาร์แบบบังคับนำคลื่น (Guided Wave Radar Level Transmittor)

3.7.1 หลักการทำงาน

อุปกรณ์วัดระดับเรดาร์แบบไม่สัมผัสมักใช้หลักการ FMCW (Frequency Modulated Continuous Wave) ในการวัด โดยตัวส่งสัญญาณจะทำการกวาดความถี่ (Frequency Sweep) หรือกำเนิดสัญญาณความถี่ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างเชิงเส้น ภายใต้แบนวิตธ์ และเวลาการกวาด (Sweep Time) ที่คงตัว ดังภาพที่ (*) คลื่นจากตัวกำเนิดจะสะท้อนกับพื้นผิวของของเหลว กลับมายังตัวตรวจจับที่ตรวจจับความถี่ที่ส่งออก และสะท้อนกลับมาพร้อมๆ กัน ผลต่างของความถี่ที่ส่งไปใหม่ และสะท้อนกลับมา จะเป็นสัดส่วนโดยตรง กับระยะเวลาที่คลื่นใช้ในการเดินทาง (Time of Flight) และ ระยะห่างระหว่างเครื่องวัดกับพื้นผิวของ ของเหลว การใช้เทคนิคมอดุเลทความถี่มีข้อได้เปรียบที่สำคัญคือ สัญญาณรบกวนภายในถังเก็บที่อยู่ใน โดเมนขนาด (Amplitude Domain) จะไม่มีผลต่อความแม่นยำของการวัด ส่วนอุปกรณ์วัดระดับเรดาร์แบบ บังคับนำคลื่นจะทำการวัดระดับด้วยกระบวนการ TDR (Time Domain Reflectrometry) คือทำการปล่อย คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าความถี่สูงแต่มีขนาดต่ำ ผ่านสายส่ง (Transmission Line), เคเบิล (Cable) หรือตัวบังคับ

นำคลื่น (Waveguide) แล้วตรวจจับขนาดของสัญญาณที่สะท้อนกลับมาเป็นระยะๆ ระยะเวลาระหว่าง สัญญาณที่ส่งออกไป และสะท้อนกลับมาจะสามารถนำมาหาตำแหน่งที่อิมพีแดนซ์ของโพรบวัดนี้ไม่ต่อเนื่อง (จุดที่ของเหลวท่วมหัววัดอยู่) ได้ (ภาพที่ *)

3.7.2 ข้อได้เปรียบและข้อจำกัด

อุปกรณ์วัดระดับแบบเรดาร์เป็นเครื่องวัดที่มีประสิทธิภาพค่อนข้างมาก สามารถใช้กับวัสดุที่ต้องการวัดได้ หลากหลาย และมีจุดเด่นสำคัญที่เหนือกว่าอุปกรณ์วัดระดับแบบอัลตราโซนิกคือ อัตราเร็วของคลื่นเรดาร์ เปลี่ยนแปลงในตัวกลาง และอุณหภูมิต่างๆ น้อยกว่าอัตราเร็วของคลื่นอัลตราโซนิกมาก แต่อย่างไรก็ตาม อุปกรณ์วัดระดับแบบเรดาร์มีข้อจำกัดคือไม่สามารถใช้ได้เมื่อวัสดุที่ต้องการวัดระดับเป็นฉนวนที่มีค่าคงตัวได อิเล็กตริกน้อยกว่า $1.4\ (\epsilon < 1.4)$ เนื่องจากจะทำให้สัญญาณที่สะท้อนกลับมามีขนาดที่น้อยจนตรวจจับไม่ได้ เครื่องวัดระดับเรดาร์แบบไม่สัมผัสมีข้อเด่นคือไม่สัมผัสกับวัสดุที่ทำการวัด แต่ก็ถูกรบกวนโดยการคน ฟอง และ การรบกวนจากแหล่งอื่นๆ ได้ง่ายกว่าเครื่องวัดระดับแบบบังคับนำคลื่น ที่ต้องมีหัววัดสัมผัสจุ่มลงไปในของเหลว นอกจากนี้ความแม่นยำของการวัดระดับด้วยกระบวนการ FMCW ขึ้นกับความเที่ยงตรงสูงมีราคาแพงมาก ซึ่งสัมพันธ์กับราคาของเครื่องวัด ทำให้เครื่องวัดระดับเรดาร์แบบไม่สัมผัสที่เที่ยงตรงสูงมีราคาแพงมาก

4 บรรณานุกรม